

เต่าเหลือง เต่าขี้ผึ้ง เต่าเพ็ก เต่าแขนง
Indotestudo elongata (Blyth, 1853)
Elongated tortoise/Yellow tortoise

เต่าเหลือง เต่าขี้ผึ้ง เต่าเพ็ก เต่าแขนง – *Indotestudo elongata* (Blyth, 1853)

ลักษณะ มีขนาดตัวปานกลาง ตัวที่ใหญ่ที่สุดที่พบในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชมีความยาวของกระดองหลัง 18.4 เซนติเมตร ความกว้างของกระดองหลัง 16.3 เซนติเมตร และหนัก 1,850 กรัม ตัวเต็มวัยที่มีอายุมากมีลำตัวยาวและกระดองหลังโค้งนูนมาก ซึ่งชาวบ้านบางพื้นที่เรียกชื่อเต่าชนิดนี้ว่า “เต่ารถบัสน์” แต่เต่าวัยอ่อนมีลำตัวกลมและกว้าง กระดองท้องของเต่าเพศเมียเรียบ แต่กระดองท้องของเต่าเพศผู้เว้า

กระดองหลังมีพื้นสีเหลือง (เป็นที่มาของชื่อ “เต่าเหลือง” หรือ “เต่าขี้ผึ้ง”) แผ่นเกล็ดแต่ละแผ่นที่ปกคลุมกระดองหลังมีลวดลายเป็นปื้นสีดำอยู่ตรงกลาง ปื้นสีดำในแผ่นเกล็ดที่ขอบรอบนอกกระดองหลัง (marginal plates) มีขนาดเล็กที่สุด ปื้นสีดำในแผ่นเกล็ดที่อยู่ในแนวกลางของกระดองหลัง (vertebral plates) มีขนาดปานกลาง และปื้นสีดำในแผ่นเกล็ดที่อยู่ถัดออกมาทางด้านข้างของแผ่นเกล็ดในแนวกลางตัว (costal plates) มีขนาดใหญ่ที่สุด แผ่นเกล็ดของกระดองท้องสีเหลืองและมีปื้นสีดำอยู่ตรงกลางของแผ่นเกล็ด หัวสีเหลือง

ขาหน้าและขาหลังสั้นและใหญ่มาก ขามีเกล็ดขนาดใหญ่และแข็งปกคลุม เกล็ดของขาหน้ามีขนาดใหญ่และกระจายอยู่ทางด้านหน้าของขามากกว่าทางด้านท้าย เกล็ดของขาหลังมีปริมาณไม่มากและมีขนาดเล็กกว่าของขาหน้า ส่วนปลายของขาทุ

การแพร่กระจาย อินเดีย บังคลาเทศ เมียนมาร์ ลาว เวียดนาม กัมพูชา มาเลเซีย เซีย ในประเทศไทยพบทุกภาคของประเทศในพื้นที่ป่า ในพื้นที่สถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกราชพบในป่าเต็งรังและในป่าดิบแล้ง

พื้นที่อาศัย ค่อนข้างจำกัดแหล่งอาศัยและหากินในพื้นที่ป่า

นิสัย กินผลไม้สุกที่ร่วงหล่นอยู่บนพื้นล่างของป่า หน่อเพ็ก เห็ด แต่กินเห็ดเป็นสัดส่วนมากที่สุด ดังนั้นจึงอาศัยอยู่ในป่าเต็งรังมากกว่าในป่าดิบแล้ง เพราะป่าเต็งรังมีเห็ดหลากหลายชนิดมากกว่าและเป็นปริมาณมากกว่าในป่าดิบแล้ง เนื่องจากพันธุ์พืชเด่นที่เติบโตอยู่ที่พื้นล่างของป่าเต็งรังคือหญ้าเพ็ก จึงเป็นที่มาของชื่อ “เต่าเพ็ก” นอกจากนั้นพื้นที่หากินในฤดูฝนยังกว้างกว่าในฤดูแล้ง เนื่องจากเป็นช่วงเวลาที่ไม้เห็ดเติบโตปริมาณมาก จึงต้องเที่ยวหากินเห็ดที่กระจายอยู่ในป่าเต็งรังหากินทั้งในเวลากลางวันและในเวลากลางคืน

สถานภาพ เป็นสัตว์ป่าคุ้มครองตามกฎหมายกระทรวง พ.ศ. 2546 ที่ออกตามความในพระราชบัญญัติสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า พ.ศ. 2535 สำหรับสถานภาพเพื่อการอนุรักษ์ เป็นสัตว์ป่าถูกคุกคามในระดับใกล้สูญพันธุ์ (endanger) ตามเกณฑ์ของ Office of Natural Resources and Environmental Policy and Planning (2005) และเป็นสัตว์ป่าถูกคุกคามในระดับใกล้สูญ

พันธุ์ตามเกณฑ์ของ IUCN (2008) แต่ในพื้นที่ของสถานีวิจัยสิ่งแวดล้อมสะแกกราชยังพบได้
บ่อยครั้ง